U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **T. D. S.,** za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 9. 2006, č. j. 59 Az 73/2005 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 5. 2005, č. j. OAM-880/VL-20-05-2005. Tímto rozhodnutím ministerstvo zamítlo žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že ministerstvo jako správní orgán nezjistilo řádně stav věci, nevypořádalo se se všemi důkazy a zdůraznilo pouze ekonomické problémy stěžovatele v zemi jeho původu a ostatní relevantní tvrzení stěžovatele označilo za účelová. Výslech stěžovatele vedlo ve správním řízení tak, že dotazy byly jednostranně zaměřeny, ministerstvo se podle stěžovatele zcela povrchně a nedostatečně zabývalo ostatními okolnostmi, a proto je podle něj potřebné, aby dokazování bylo doplněno o další důkazy. Krajský soud se pak ztotožnil se závěry ministerstva a žalobu zamítl. Stěžovatel tvrdí, že právní důsledky neudělení azylu by pro něj mohly znamenat nenapravitelnou újmu spočívající v povinnosti vrátit se na území státu, kde byl pronásledován, proto navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. Pouze v případě, že by soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížnost předložená stěžovatelem neobsahovala veškeré zákonem stanovené náležitosti. Krajský soud proto usnesením ze dne 1. 11. 2006, č. j. 59 Az 73/2005 – 29, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a jeho prostřednictvím doplnil údaj o tom, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, a uvedl, který z kasačních důvodů, vyjmenovaných v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., uplatňuje. Současně krajský soud stěžovatele poučil o tom, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta.

Písemné vyhotovení usnesení se podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), za použití ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. a § 42 odst. 5 s. ř. s., považuje za doručené stěžovateli dne 10. 11. 2006. Stěžovatel na usnesení ze dne 1. 11. 2006, č. j. 59 Az 73/2005 - 29, žádným způsobem nereagoval, plnou moc udělenou advokátovi, který ho bude v řízení zastupovat, ani doplnění náležitostí kasační stížnosti, ve stanovené lhůtě ani později krajskému soudu nepředložil.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V daném případě stěžovatel své právnické vzdělání neprokázal (a ostatně ani netvrdil), advokátem zastoupen není. Absence zákonného zastoupení advokátem přitom v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl odstraněn a který je podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Stěžovatel podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl, neboť má za to, že rozhodnutím ve věci odpadl pro vydání předmětného usnesení důvod.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu